

62015CJ0208

WYROK TRYBUNAŁU (pięta izba)

z dnia 8 grudnia 2016 r. (*1)

„Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Zintegrowana współpraca — Przyznanie finansowania i dostawa aktywów obrotowych potrzebnych do celów produkcji rolnej — Jedno złozone świadczenie — Odrębne i niezależne świadczenia — Świadczenie pomocnicze i świadczenie główne”

W sprawie C-208/15

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Kúria (sąd najwyższy, Węgry) postanowieniem z dnia 26 marca 2015 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 5 maja 2015 r., w postępowaniu:

Stock '94 Szolgálató Zrt.

przeciwko

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága,

TRYBUNAŁ (pięta izba),

w składzie: J.L. da Cruz Vilaça (sprawozdawca), prezes izby, M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits i F. Biltgen, sędziowie,

rzecznik generalny: H. Saugmandsgaard Øe,

sekretarz: I. Illéssy, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 7 lipca 2016 r., rozważywszy uwagi przedstawione:

—

w imieniu Stock '94 Szolgálató Zrt. przez Z. Várszegiego i A. Kisa, ügyvédek,

—

w imieniu rządu węgierskiego przez M.Z. Fehéra, G. Koósa i M. Bór?, działających w charakterze pełnomocników,

—

w imieniu Komisji Europejskiej przez L. Havasa, R. Lyala oraz C. Soulay, działających w charakterze pełnomocników,

podjęwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 1 ust. 2, art. 2 ust. 1 lit. a) i c), art. 14 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 73, art. 78 lit. b) oraz art. 135 ust 1 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1, zwanej dalej „dyrektywą VAT”).

2

Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Stock '94 Szolgátato Zrt a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (dyrekcja generalna ds. ceł i finansów dla południowego kraju nadunajskiego, należąca do krajowej administracji podatków i ceł, Węgry, zwanej dalej „dyrekcją generalną”) w przedmiocie systemu podatku od wartości dodanej (zwanego dalej „podatkiem VAT”) mającego zastosowanie do transakcji tzw. zintegrowanej współpracy.

Ramy prawne

Prawo Unii

3

Artykuł 1 ust. 2 tej dyrektywy VAT ma następujące brzmienie:

„Zasada wspólnego systemu podatku VAT polega na zastosowaniu do towarów i usług ogólnego podatku konsumpcyjnego odpowiednio proporcjonalnego do ceny towarów i usług, niezależnie od liczby transakcji, które mają miejsce w procesie produkcji i dystrybucji poprzedzającym etap obciążenia tym podatkiem.

[Podatek] VAT, obliczony od ceny towaru lub usługi według stawki, która ma zastosowanie do takiego towaru lub usługi, jest wymagalny od każdej transakcji, po odjęciu kwoty podatku poniesionego bezpośrednio w różnych składnikach kosztów”.

4

Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit a) i c) tej dyrektywy opodatkowaniu podatkiem VAT podlegają odpowiednio „odpłatna dostawa towarów na terytorium państwa członkowskiego przez podatnika działającego w takim charakterze” oraz „odpłatne świadczenie usług na terytorium państwa członkowskiego przez podatnika działającego w takim charakterze”.

5

Artykuł 14 ust. 1 rzeczony dyrektywy stanowi, że dostawa towarów oznacza przeniesienie prawa do rozporządzania rzeczą jak własnością.

6

Zgodnie z art. 24 ust. 1 i 2 tej samej dyrektywy:

„»?wiadczenie us?ug« oznacza ka?d? transakcj?, która nie stanowi dostawy towarów”.

7

Artyku? 73 dyrektywy VAT stanowi:

„W odniesieniu do dostaw towarów i ?wiadczenia us?ug innych ni? te, o których mowa w art. 74–77, podstawa opodatkowania obejmuje wszystko, co stanowi zap?at? otrzyman? lub któr? dostawca lub us?ugodawca otrzyma w zamian za dostaw? towarów lub ?wiadczenie us?ug od nabywcy, us?ugobiorcy lub osoby trzeciej, w??cznie z subwencjami zwi?zanymi bezpo?rednio z cen? takiej dostawy lub ?wiadczenia”.

8

Artyku? 78 lit. b) tej dyrektywy stanowi:

„Do podstawy opodatkowania wlicza si? nast?puj?ce elementy:

[...]

b)

koszty dodatkowe, takie jak koszty prowizji, opakowania, transportu i ubezpieczenia, pobierane przez dostawc? lub us?ugodawc? od nabywcy lub us?ugobiorcy”.

9

Artyku? 135 ust. 1 lit. b) rzeczonej dyrektywy stanowi:

„1. Pa?stwa cz?onkowskie zwalniaj? nast?puj?ce transakcje:

[...]

b)

udzielanie kredytów i po?rednictwo kredytowe oraz zarz?dzanie kredytami przez kredytodawc?”.

Prawo w?gierskie

10

Zgodnie z art. 2 lit. a) az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (ustawy nr CXXVII z 2007 r. o podatku od warto?ci dodanej, zwanej dalej „ustaw? o podatku VAT”) opodatkowaniu przewidzianymi w niej podatkami podlegaj? „odp?atna dostawa towarów na terytorium pa?stwa cz?onkowskiego przez podatnika dzia?aj?cego w takim charakterze oraz odp?atne ?wiadczenie us?ug na terytorium pa?stwa cz?onkowskiego przez podatnika dzia?aj?cego w takim charakterze”.

11

W tym wzgl?dzie art. 9 ust. 1 ustawy o podatku VAT definiuje dostaw? towarów jako „przeniesienie prawa do rozporz?dzania rzecz? jak w?a?ciciel lub ka?da inn? transakcj? wywo?uj?c? taki skutek prawny w zakresie nabycia rzeczy”. Z art. 13 ust. 1 tej ustawy wynika, ?e „?wiadczenie us?ug oznacza ka?d? transakcj?, która nie stanowi dostawy towarów w rozumieniu

niniejszej ustawy”.

12

Artykuł 65 ustawy o podatku VAT stanowi:

„W odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług, jeżeli niniejsza ustawa nie stanowi inaczej, podstawa opodatkowania obejmuje zapłatę otrzymaną lub którą dostawca lub usługodawca otrzyma w zamian za dostawę towarów lub świadczenie usług od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, włącznie z subwencjami mającymi bezpośredni wpływ na cenę takiej dostawy lub świadczenia”.

13

Artykuł 70 ust. 1 lit. b) tej ustawy przewiduje, że w wypadku dostaw towarów i świadczenia usług podstawa opodatkowania obejmuje „koszty dodatkowe, jakie dostawca towaru lub usługodawca przenieśli na nabywcę towaru lub usługobiorcę, a zwłaszcza koszty prowizji lub wszelkiego rodzaju pośrednictwa, opakowania, transportu i ubezpieczenia”.

14

Zgodnie z art. 86 ust. 1 lit. b) ustawy o podatku VAT z podatku VAT zwolnione jest „udzielanie kredytów, pożyczek i innych usług tworzących taki stosunek prawny oraz pośrednictwo kredytowe w tym zakresie, a także zarządzanie kredytami przez kredytodawcę”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

15

Stock '94 jest spółką handlową z siedzibą na Węgrzech. Spółka ta działa jako integrator w ramach węgierskiej węgierskiego systemowi rolnemu instytucji „zintegrowanej współpracy”. Instytucja ta opiera się na zasadzie, wedle której integrator zawiera umowę z rolnikiem jako „podmiotem zintegrowanym”, na której mocy przyznaje mu kredyt umożliwiający rolnikowi nabycie od integratora środków potrzebnych na cele jego działalności produkcyjnej, takich jak nasiona, nazywanych „aktywami obrotowymi”. Podmiot zintegrowany sprzedaje następnie swoją produkcję integratorowi lub na rynku za pośrednictwem integratora.

16

W niniejszej sprawie Stock '94 zawarła z różnymi producentami rolnymi umowy integracji, na mocy których, po pierwsze, Stock '94 zobowiązała się wspierać, zwłaszcza z technologicznego punktu widzenia, produkcję rolników oraz finansować zakup aktywów obrotowych potrzebnych w tym celu, a po drugie, rolnicy ci zobowiązali się uprawiać dane produkty na pewnych obszarach i wykorzystywać kredyty udzielone przez integratora wyłącznie w celu nabywania od niego aktywów obrotowych.

17

Stock '94 fakturowała sprzedaż aktywów obrotowych rolnikom stosując do dostaw stawki VAT w wysokości 25%. Spółka ta nie objęła natomiast podatkiem VAT fakturowanych kwartalnie odsetek pobieranych w związku z kredytami udzielonymi rolnikom na zakup aktywów obrotowych. W czerwcu 2011 r. kwota odsetek otrzymanych na mocy owych umów finansowania aktywów obrotowych wynosiła 149846000 forintów węgierskich (HUF) (ok. 483500 EUR).

Podczas kontroli podatkowej deklaracji podatku VAT za ów okres, przeprowadzonej a posteriori, węgierski organ podatkowy pierwszej instancji stwierdził, iż wystąpiła różnica w kwocie 37462000 HUF (ok. 121000 EUR) w zakresie podatku VAT dotycząca odsetek pobranych od tych kredytów. W konsekwencji organ podatkowy nakazał Stock '94 uregulowanie tej sumy, podwyższonej o odsetki za zwłokę i nałożony na nią równieś grzywnę podatkową.

Dyrekcja generalna co do istoty utrzymała w mocy decyzję organu pierwszej instancji, stwierdzając, że kredyty udzielone na zakup aktywów obrotowych stanowiły nieodłączne elementy usługi zintegrowanej współpracy świadczonej przez Stock '94. W konsekwencji dyrekcja generalna uznała, że do aktywów obrotowych i kredytów należało stosować ten sam stawek podatku VAT. Niemniej jednak obniżyła ona kwotę podlegającą zapłacie do 17588000 HUF (ok. 56500 EUR).

Sąd pierwszej instancji utrzymał w mocy stanowisko dyrekcji generalnej. Stwierdził on w tym względzie, że kredyty, których udzielono, mogły zostać wykorzystane jedynie na zakup aktywów obrotowych od Stock '94, przez co kredyty i dostawa aktywów obrotowych, z których korzystali rolnicy, stanowiły dwa nieodłączne elementy z jednej usługi zintegrowanej współpracy świadczonej przez tę spółkę. Sąd ten orzekł ponadto, że świadczenia te miały ten sam cel i że odsetki od kredytów wykorzystanych na zakup aktywów obrotowych były po prostu kosztami dodatkowymi dostawy tych aktywów, która stanowiła świadczenie główne w ramach omawianej z jednej transakcji. W konsekwencji zapłaćta zafakturowana tytułem świadczenia dodatkowego powinna podlegać tym samym regułom podatkowym co dostawa aktywów obrotowych.

W wyniku skargi kasacyjnej wniesionej przez Stock '94 od wyroku wydanego w pierwszej instancji Kúria (sąd najwyższy, Węgry) stara się ustalić, czy w kontekście podatku VAT powinien uznać dostawę aktywów obrotowych i przyznanie kredytu za dwie odrębne i niezależne od siebie transakcje, czy też za jedną transakcję. Na wypadek gdyby te dwa świadczenia należało uznać za jedną transakcję, sąd odsyłający zastanawia się, na podstawie jakich warunków zintegrowana współpraca stanowiłaby wyjątek od zasady ogólnego charakteru podatku VAT.

W tych okolicznościach Kúria (sąd najwyższy) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1)

Czy art. 1 ust. 2, art. 2 ust. 1. lit. a) i c), art. 14 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 73, art. 78 lit. b) i art. 135 ust. 1 lit. b) dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że dostawa towarów i udzielenie kredytu, których dokonano zgodnie z umową zawartą między integratorem i zintegrowanym producentem stanowi odrębne i niezależne transakcje (distinct and independent) dla celów podatku VAT, czy też w ten sposób, że jest to jedna (single) transakcja, której podstawa opodatkowania obejmuje, oprócz świadczenia wzajemnego za towary objęte dostawą, odsetki za udzielony kredyt?

2)

Jeżeli drugi sposób interpretacji jest zgodny z dyrektywą VAT, to czy dyrektywa ta może na interpretować – jeżeli chodzi o jedną (single) transakcję, która obejmuje dostawę towarów podlegającą podatkowi VAT i świadczenie usług zwolnione z podatku VAT – w ten sposób, że transakcja ta stanowi wyjątek od zasady ogólnego charakteru podatku VAT? Jeżeli tak to, jakie są kryteria?

3)

Czy na odpowiedź na powyższe pytania ma wpływ, a jeżeli tak, to w jakim zakresie, okoliczności, że integrator może świadczyć nowe usługi na rzecz zintegrowanego producenta, zgodnie z umową i na jego wniosek, lub może nabywać produkty rolne produkowane przez zintegrowanego producenta?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

23

Poprzez swe pytania, które należy rozpatrywać przede wszystkim odsyłający stara się w istocie ustalić, czy dyrektywa VAT należy interpretować w ten sposób, że udzielenie kredytu przeznaczonego na nabycie towarów rolniczych i dostaw tych towarów w ramach transakcji zintegrowanej współpracy rolnej należy uważać za jedną z osobnych transakcji, czy też za odrębne i niezależne transakcje w rozumieniu tej dyrektywy, biorąc pod uwagę również przysługującą integratorowi możliwość świadczenia dodatkowych usług i zakupu produkcji rolnej zintegrowanych podmiotów.

24

Sąd odsyłający stara się następnie poznać kryteria pozwalające ustalić, czy w sytuacji, gdyby dwa świadczenia należy uznać za jedną z osobnych transakcji, transakcję zintegrowanej współpracy można uważać za wyjątek od zasady ogólnego charakteru podatku VAT.

25

Jak podniosła Komisja w swych uwagach na piśmie, należy rozumieć, że pytanie drugie ma na celu ustalenie, czy o systemie mającym zastosowanie do transakcji zintegrowanej współpracy decyduje świadczenie kredytu lub dostawy towarów. Skoro bowiem świadczenia pomocnicze dzielą los świadczenia głównego w dziedzinie podatku VAT (wyrok z dnia 2 grudnia 2010 r., *Everything Everywhere*, C-276/09, EU:C:2010:730, pkt 24), to w wypadku gdyby udzielenie kredytu stanowiło świadczenie główne, cała transakcja powinna być zwolniona z podatku VAT zgodnie z art. 135 ust. 1 lit. b) dyrektywy VAT.

26

W tym względzie należy przypomnieć, że dla celów podatku VAT każde świadczenie powinno być zwykle uznawane za odrębne i niezależne, jak to wynika z art. 1 ust. 2 akapit drugi dyrektywy VAT (wyrok z dnia 16 kwietnia 2015 r., *Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie*, C-42/14, EU:C:2015:229, pkt 30 i przytoczone tam orzecznictwo).

27

Niemniej jednak w pewnych okolicznościach formalnie odrębne świadczenia, które mogą być wykonywane oddzielnie, a zatem mogą oddzielnie podlegać opodatkowaniu lub zwolnieniu, należy

uwa?a? za jedn? transakcj?, je?eli nie s? one od siebie niezale?ne. Jedna transakcja ma miejsce w szczeg?lno?ci wtedy, gdy dwa lub wi?cej elementów albo dwie lub wi?cej czynno?ci dokonane przez podatnika s? ze sob? tak ?ci?le zwi?zane, ?e tworz? obiektywnie tylko jedno niepodzielne ?wiadczenie ekonomiczne, którego rozdzielenie mia?oby charakter sztuczny. Jest tak równie? w sytuacji, gdy jedno lub wi?cej ?wiadcze? stanowi ?wiadczenie g?ówne, natomiast inne ?wiadczenie lub ?wiadczenia stanowi? jedno lub wi?cej ?wiadcze? pomocniczych, dziel?cych los podatkowy ?wiadczenia g?ównego ?wiadczenie nale?y uzna? za pomocnicze w stosunku do ?wiadczenia g?ównego w szczeg?lno?ci, je?eli nie stanowi ono dla klienta celu samo w sobie, lecz s?u?y skorzystaniu w jak najlepszy sposób ze ?wiadczenia g?ównego us?ugodawcy (wyrok z dnia 16 kwietnia 2015 r., Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C?42/14, EU:C:2015:229, pkt 31 i przytoczone tam orzecznictwo).

28

W celu ustalenia, czy ?wiadczenia stanowi? kilka niezale?nych ?wiadcze?, czy jedno ?wiadczenie, nale?y poszukiwa? elementów charakterystycznych dla danej transakcji (wyroki: z dnia 17 stycznia 2013 r., BG? Leasing, C?224/11, EU:C:2013:15, pkt 32; z dnia 16 kwietnia 2015 r., Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C?42/14, EU:C:2015:229, pkt 32).

29

W tym wzgl?dzie nale?y zaznaczy?, po pierwsze, ?e w celu ustalenia, czy transakcja, która obejmuje liczne ?wiadczenia, stanowi jedn? transakcj? dla celów podatku VAT, Trybuna? bierze pod uwag? cel ekonomiczny tej transakcji (zob. podobnie wyroki: z dnia 19 listopada 2009 r., Don Bosco Onroerend Goed, C?461/08, EU:C:2009:722, pkt 39; z dnia 28 pa?dziernika 2010 r., Axa UK, C?175/09, EU:C:2010:646, pkt 23; z dnia 27 wrze?nia 2012 r., Field Fisher Waterhouse, C?392/11, EU:C:2012:597, pkt 23). W swej analizie Trybuna? uwzgl?dnia równie? interes us?ugobiorców (zob. podobnie wyrok z dnia 16 kwietnia 2015 r., Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C?42/14, EU:C:2015:229, pkt 35).

30

Po drugie, nale?y przypomnie?, ?e w ramach wsp?pracy ustanowionej na podstawie art. 267 TFUE na s?dach krajowych spoczywa obowi?zek okre?lenia, czy w konkretnej sprawie podatnik dokonuje jednego ?wiadczenia, jak te? przeprowadzenia ca?o?ciowej ostatecznej oceny stanu faktycznego w tym zakresie. Jednak?e Trybuna? powinien dostarczy? wskazanym s?dom wszystkich istotnych wskazówek w zakresie wyk?adni prawa Unii, które mog? by? przydatne przy rozstrzyganiu sprawy zawis?ej przed tymi s?dami (wyrok z dnia 17 stycznia 2013 r., BG? Leasing, C?224/11, EU:C:2013:15, pkt 33 i przytoczone tam orzecznictwo).

31

W niniejszej sprawie, po pierwsze, z postanowienia odsy?aj?cego wynika, ?e rozpatrywana w post?powaniu g?ównym transakcja zintegrowanej wsp?pracy opiera si? na zasadzie, wedle której integrator udziela kredytu podmiotowi zintegrowanemu, który mo?e wykorzysta? go wy??cznie w celu nabycia aktywów obrotowych od integratora.

32

W tych warunkach udzielanie kredytów nie stanowi świadczenia mającego autonomiczny interes ekonomiczny z perspektywy zintegrowanych podmiotów (zob. podobnie wyrok z dnia 2 grudnia 2010 r., *Everything Everywhere*, C-276/09, EU:C:2010:730, pkt 27), albowiem rzeczonych środków finansowych nie można swobodnie wykorzystać.

33

Po drugie, jak przyznaje sama Stock '94 w swych uwagach, jako że nie ma ona pozwolenia na działanie jako instytucja kredytowa, nie mogła ona udzielać podmiotom zintegrowanym kredytów innych niż przeznaczone na zakup jej aktywów obrotowych.

34

Po trzecie, z postanowienia odsyłającego wynika, że dostawa aktywów obrotowych oraz kredyt realizujący ten sam cel ekonomiczny, a mianowicie, co do zasady, zapewnienie rolnikom wsparcia finansowego i logistycznego, umożliwia im wykonywanie działalności produkcji rolnej. W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z ogólnymi warunkami rozpatrywanej w sprawie w postępowaniu głównym zintegrowanej współpracy streszczonymi w postanowieniu odsyłającym Stock '94 zobowiązała się wspierać działalność produkcyjną zintegrowanych podmiotów i finansować zakup potrzebnych w tym celu aktywów obrotowych.

35

W tych okolicznościach dostawa aktywów obrotowych stanowi dla podmiotów zintegrowanych główne świadczenie objęte zintegrowaną współpracą, albowiem to dzięki tym aktywom rolnicy będą w stanie kontynuować działalność rolniczą. Tak oto uzyskanie kredytu po to, by nabyć te aktywa, stanowi dla owych rolników nie tyle cel sam w sobie, co jedynie środek umożliwiający im nabycie aktywów obrotowych niezbędnych dla potrzeb ich produkcji rolnej.

36

Do sądu odsyłającego należy skontrolowanie, czy transakcja zintegrowanej współpracy rozpatrywana w sprawie w postępowaniu głównym faktycznie ma cel ekonomiczny wspomniany w pkt 34 niniejszego wyroku, oraz ustalenie, czy dostawa aktywów obrotowych ma podstawowe znaczenie dla zintegrowanych podmiotów.

37

Jeżeli tak, to należy uważać, że dostawa aktywów obrotowych oraz udzielenie kredytu przeznaczonego na zakup tych aktywów stanowi dla celów podatku VAT jedną złożeń transakcję, przy czym świadczeniem głównym jest dostawa tych aktywów.

38

Po czwarte wreszcie, z uwagi na treść pkt 31–37 niniejszego wyroku, okoliczności, że Stock '94 może fakultatywnie oferować dodatkowe usługi zintegrowanym podmiotom oraz nabywać ich produkcję rolną, pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie przedstawione w pkt 37 tego wyroku.

39

W świetle ogółu tych uwag na zadane pytania prejudycjalne należy odpowiedzieć, że dyrektywa VAT należy interpretować w ten sposób, iż:

transakcja zintegrowanej współpracy rolnej, przewidująca, że podmiot gospodarczy dostarcza towary rolnikowi i udziela mu kredytu przeznaczonego na zakup tych towarów, stanowi dla celów tej dyrektywy jedną transakcję, w której ramach dostawa towarów jest świadczeniem głównym. Na podstawie opodatkowania rzeczowej jednej transakcji składa się zarówno cena rzeczonych towarów, jak i odsetki zapłacone od kredytów udzielonych rolnikom;

okoliczności, że integrator może świadczyć rolnikom dodatkowe usługi lub może nabywać ich produkcję rolną, pozostaje bez wpływu na kwalifikację rozpatrywanej transakcji dla celów dyrektywy VAT jako jednej transakcji.

W przedmiocie kosztów

40

Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (pięta izba) orzeka, co następuje:

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że:

transakcja zintegrowanej współpracy rolnej, przewidująca, że podmiot gospodarczy dostarcza towary rolnikowi i udziela mu kredytu przeznaczonego na zakup tych towarów, stanowi dla celów tej dyrektywy jedną transakcję, w której ramach dostawa towarów jest świadczeniem głównym. Na podstawie opodatkowania rzeczowej jednej transakcji składa się zarówno cena rzeczonych towarów, jak i odsetki zapłacone od kredytów udzielonych rolnikom;

okoliczności, że integrator może świadczyć rolnikom dodatkowe usługi lub może nabywać ich produkcję rolną, pozostaje bez wpływu na kwalifikację rozpatrywanej transakcji dla celów dyrektywy 2006/112 jako jednej transakcji.

Podpisy

(*1) * Język postępowania: węgierski.